

Sport og idræt i Løvel for 40—50 år siden.

Den gang var der ikke så meget at vælge imellem. Vi havde fodbold om sommeren og gymnastik om vinteren, og senere korn der også gang i håndbolden. Vi havde ikke nogen fast fodboldbane, men hvert år aftalte vi med en gårdejer om leje af en mark, så banen var forskellige steder fra år til år. Der har været baner bl.a. hos Anders Christensen, Herman Bust, Anders Møller og Ole Jakobsen.

Det var ikke altid 1. klasses baner. De kunne godt være ujævne og forsynet med muldvarpeskud og kokasser. Græsset kunne også til tider være ret højt.

Vi var to hold, et karle- og et drengehold med tilhørende reserver, og vi spillede mod klubber fra Rødding, Vammen, Skals, Bjerregrav og Møldrup.

Når vi spillede udekampe foregik rejsen for det meste på cykel. Havde vi råd til det, lejede vi Michael Jepsen til at køre med os på sin gamle lastbil, der så blev forsynet med bænke fra forsamlingshusets sal og anbragt på det åbne lad. Så kørte vi ellers derudad med sang og musik.

Vi havde ikke noget klubhus, så når vi skulle bade, kørte vi ud på Løvel hede (Søndermarken). Her havde Karl Finderup et par mosehuller, som vi sprang i. Her kunne vi både få koldt og varmt bad, da vandet for oven var lunkent og længere nede iskoldt på grund af, at vandet var stillestående.

En af de mest populære spillere på karleholdet (førsteholdet) var målmanden Oskar Dalsgaard. Især hos pigerne vakte han beundring, og han var også en drabelig karl at se på, når han optrådte i halvlange bukser og kasket med skyggen vendende bagud.

Et af højdepunkterne var den årlige sportsfest, der satte Løvel på den anden ende. Karle og piger fra de omliggende landsbyer strømmede til for at dyste med de lokale sportsudøvere. Flag var hejst overalt, og alle var i festhumør. Mine forældre solgte is fra det lokale mejeri. Salget foregik fra vor gamle Ford-bilårgang 1926, og isen var anbragt i en stor hvid trækasse bag på bilen. Isen blev som sagt fremstillet på Løvel mejeri og gik under navnet "Løvel Is" og blev forhandlet i hele Viborg amt.

Så gik det ellers slag i slag. Karlene spillede fodbold på livet løs. Kræfterne manglede ikke, men det skortede lidt med teknikken. Der vankede tit brodne pander og blå mærker.

Pigerne spillede håndbold i deres tækkelige kjoler under råb og hvinen, godt ophidset af det lokale publikum. Blandt de mange gode spillere husker jeg bl.a. Kvorning's døtre fra Havris, Herman Busts piger og Marie Christensen (Marie til Laurids).

For børnene var arrangeret sækkevæddeløb, æg-væddeløb og tovtrækning. På den gamle Aalborgvej var der cykelløb. Vi kørte på vore egne almindelige cykler, dog havde vi afmonteret skærmene. Det skulle jo se ud af noget. Om aftenen var der bal i forsamlingshuset, hvor Højbjergs orkester spillede, og der blev danset så støvet hvirvlede rundt i salen.

Vi måtte ikke drikke spiritus i forsamlingshuset, så vi havde hos købmanden købt dansk frugtvin til 2 kr. pr flaske. Disse flasker havde vi anbragt i hækkene udenfor forsamlingshuset. Når vi så trængte til en hjertestyrkning, gik vi udenfor og tog en slurk.

Jeg husker en gang, vi var til bal i Pederstrup og havde medbragt en hel kasse øl. Vi havde gemt den godt i lyngbakkerne, men da vi skulle have et par øller, kunne vi ikke finde den. Jeg gad vide, om den stadig står nede i de øde bakker.

I 1920-erne havde Løvel et godt fodboldhold, som spillede i det man den gang kaldte mesterrækken (under denne var mellemrækken). Dette hold var berømt og berygtet i store dele af Midt- og Nordjylland og blev kaldt det sorte hold, fordi de spillede i sorte bluser. Af spillere kan nævnes Søren Jørgensen, Karl Vasegaard og Anders Haarbo. De gamle pokaler i det nuværende klubhus vidner om deres kampe og sejre fra den gang.

En anden af sommerens begivenheder var ringridningen. Der deltog ca. 40-50 ryttere, og de var alle smukt pyntede med skråhue og farvede bånd på skråt ned over brystet og om livet. De fleste af disse huer og bånd var syet af min Mor, som således tjente en lille ekstra skilling.

Mødestedet var ved forsamlingshuset, og derfra startede så optøget gennem byens lange gade. Forrest kørte en fin hestevogn, der var pyntet med bølgegrene. I vognen sad, foruden kusken 2 musikanter, som spillede på trompet. Jeg husker, at den ene var P. Mørup. Efter vognen kom så to rækker ryttere på deres store jyske heste, som i dagens anledning var striglet, pudset og pyntet, så det var en fornøjelse at se på.

Efter turen gennem byen kom man så ud på ringriderpladsen. Jeg husker, at det en gang foregik på en mark tilhørende P. Bust, og en anden gang foregik det på vejen, der fører fra Gl. Aalborgvej ned til Gert Mortensens gård. På marken var der opstillet en galge, og på denne galge var der en snor, hvor der kunne anbringes ringe i forskellige størrelser. Nu gjaldt det så for rytterne, som var forsynet med lange stave, at få spidsen af staven ind i ringen og få denne revet af snoren, og dette skulle foregå i trav. Det var spændende at se på, men det kunne sommetider være besværlig at få de store fede jyske heste op i fart, og kom de så til at slå en stor prut i det afgørende øjeblik, ja så gik glansen jo lidt af Skt. Gertrud.

Om aftenen var der jo så bal i forsamlingshuset, hvor den nye ringriderkonge, kronprins og prins blev hyldet på behørig vis.

Gymnastik havde vi om vinteren, og det foregik i forsamlingshuset. Vi var 4 hold, 1 karle-, 1 drenge-, 1 pige- og 1 tøjhold, som vi drenge respektløs kaldtes måpigeholdet. Til at lede gymnastikken havde vi bl.a. Olaf Jacobsen og Vesterby. Salen var ikke opvarmet, og når det så frøs ca. 20 grader udenfor kunne det godt være lidt koldt, inden vi kom i gang med øvelserne. For at blive varmet op startede vi med på en lang række at løbe nogle omgange i salen.

Efter opvarmningen begyndte vi så med de stillestående øvelser, der varede ca. ½ time. Så havde vi håndstand og øvelser i ribber. Af redskabsøvelser var der spring over buk og hest, samt øvelser på plinten. Når det var overstået, gik vi over til måtten, hvor vi begyndte med hovedspring og fortsatte med flyve- og kraftspring, og så var

der ca. en 3-4 stykker, som kunne lave flikflak. Aftenen sluttede med, at vi marcherede på række rundt i salen, medens vi sang: "I alle de riger og lande". Brusebad fandtes naturligvis ikke, og vi var godt snavsede og svedige, når vi kom hjem.

Gymnastikopvisningen var også en stor dag, og det foregik som regelen 2. påskedag. Vi drenge havde smugtrænet nogle dage i forvejen. Det foregik på Th. Kvornings høloft. Her var der hanebjælker og hø, der var velegnet til dette formål. Så oprandt dagen, og vi var jo en smule nervøse. Alle 4 hold marcherede så ind i salen, der var stuvende fyldt med familie og andet godtfolk. Forrest gik fanebæreren, og derefter kom vi andre på 2 rækker, alt medens vi sang en fædrelandssang fra højskolesangbogen. Det gik så slag i slag med øvelserne, og blev der så lavet noget flot, skortede det ikke med klapsalver fra publikum, og vi skævede hen til vore forældre, om de nu havde set, hvor dygtige vi var. Opvisningen sluttede med, at fanen blev båret ud, medens vi igen gik rundt i salen og sang. Vi skulle jo også fotograferes. Det var en gammel skik. Der kom en ældre, såkaldt rejsefotograf cyklende fra Viborg. Han tog så billeder af os med sit gamle apparat. Det blev anbragt på 3 store støtteben, og når han så skulle fotografere, skete det med et sort klæde over hovedet, så det kunne godt tage sin tid. Om aftenen havde vi festligt samvær i salen, og således sluttede denne dag.

Om sommeren var der et stort gymnastikstævne i Rindsholm, hvor gymnaster fra hele amtet deltog. Ude midt i skoven under bøgetræerne var der lav en platform af brædder, hvorpå øvelserne foregik. Den var udmærket til spring, da brædderne virkede elastiske. Omklædningen skete på Rindsholm kro. Vi skulle selvfølgelig også med, og vi cyklede derud, forsynet med en stor madpakke fra mor og hjemmelavet saftevand på de såkaldte patentflasker, og vi havde nogle dejlige timer i det grønne.

Ildrætsforeningen arrangerede om sommeren cykelture i omegnen, det vil sige til Hjarbæk, Taarupgård og Daugbjerg kalkminer. På disse ture var der nogle, som fandt deres livsledsager. Om aftenen spiste vi på en kro, og menuen bestod gerne af dansk bøf og rødgrød.

Til slut skal nævnes, at vi også havde en lille skytteforening i sognet. Det var en gammel forening, som var stiftet på grund af nederlaget til Tyskland i 1864. Vi havde skydebaner ved Løvel vandmølle og ejeren gdr. Bay var selv en ivrig skytte. Den gamle vold og markørgrav findes stadig, og man kan endnu finde bly i jorden. Af skydevåben havde vi bl.a. 2 gamle rifler model 1889. Vi var med til skydestævner i Undalslund, Møldrup og Løgstrup. Nogle af de dygtige skytter var lærer Vestergaard og P. Mørup.

Som det fremgår at ovennævnte, havde vi et godt og frodigt idrætsliv i Løvel dengang. Vi kendte alle hinanden og var som en stor familie, som delte hinandens sorger og glæder.

Ejvind Sørensen.